

Bilag II.

Indenrigsministeriet.

København, den 17. Januar 1924.

Paa det ærede Udvalgs derom fremsatte Begæring skal man meddele følgende angaaende de af Indenrigsministeriet fulgte og af Rigsdagen billigede Regler for Optagelse paa det aarlige Forslag om Meddelelse af dansk Indfødsret:

Alder: Der kræves som Regel en Alder af 18 Aar; under særlige Omstændigheder har man dog ogsaa optaget Personer under denne Alder, t. Eks. Barn, der er adopteret af danske Adoptivforældre, eller Barn af en Enke, der optages paa Lovforslaget.

Ophold: Kun yderst sjældent er der optaget Personer, som ikke har fast Bopæl her i Riget, og det kræves derhos, at den paagældende har boet her i en vis Aarrække, i Almindelighed 15 Aar, for Svenskere og Nordmænd dog kun 10 Aar. Fra denne Regel gøres dog Undtagelser med Hensyn til danskfødte Andragere, der vender tilbage fra Ulandet efter at være blevet naturaliseret dér, samt andre Personer af dansk Afstamning.

Sprog: Det kræves næsten undtagelsesfrit, at Andrageren er det danske Sprog mægtig, og at Børnene gaar i dansk Skole.

Fremmed Statsborgerforhold: Saafremt Andrageren er i Besiddelse af fremmed Statsborgerret, og denne ikke tabes derved, at han erhverver dansk Statsborgerret, optages han „med Betingelse“, saaledes at han kun erhverver dansk Indfødsret, saafremt han inden et Aar efter Lovens Ikrafttræden godtgør at være løst fra sit tidligere Statsborgerforhold.

Vandel: Andrageren maa have ført en hæderlig Vandel. Har han været straffet for en i den offentlige Mening vanærende Handling, optages han først efter længere Tids Forløb; se nærmere Indenrigsministeriets Skrivelse af 4. Maj 1922, Rigsdagstidende, Tillæg B. 1921—22, Sp. 1019—20 [Underbilag].

Forsørgelsesevne: Herom kan henvises til Indenrigsministeriets fornævnte Skrivelse. [Underbilag].

For saa vidt Udvalget derhos har udbedt sig Oplysning om Betingelserne for Naturalisation i Norge og Sverige, bemærkes:

Reglerne om Naturalisation findes for Norges Vedkommende i Statsborgerloven af 21. April 1888 og for Sveriges Vedkommende i kgl. Forordning af 27. Februar 1858.

I Henseende til Ansøgerens *Alder* kræves i begge Lande normalt, at vedkommende har fyldt 21 Aar. Dog kan der i Norge, men ikke i Sverige, dispenseres herfra.

Vedrørende *Opholdet* kræver den svenske Forordning, at Andrageren skal have boet 3 Aar i Riget. Fra denne Regel kan der dog gøres Undtagelser, men i Praksis forekommer det meget sjældent, at der fremkommer Andragender fra Personer, som ikke fyldestgør denne Betingelse. I Norge kræver Loven ligeledes et Ophold af mindst 3 Aar, og i Modsætning til Sverige forlanges der her, at Opholdet skal have været uafbrudt. I Praksis kræves imidlertid i Almindelighed et betydeligt længere Ophold, nemlig for Danske og Svenske 5 Aar og for andre 10 Aar.